

i aabent Farvand, i alt Fald ikke før i umiddelbar Nærhed af den paagældende Lodsstation.

P. Andersen: Det foreliggende Lovforslag har til Hensigt at regulere Indtægterne for de 3 Lodserier her i Landet, i hvilke Lodserne har de største Indtægter. Det forekommer mig, at hvis man skal til at reformere paa dette Omraade, vil det være lige saa rigtigt eller mere rigtigt at reformere Lønningerne for de Lodser, som er meget smaat aflagte, og jeg vil derfor henstille, at hele Spørgsmaalet om Lodsernes Lønning bliver taget op til en almindelig Undersøgelse og Behandling i Udvalget. Der er Lodser her i Landet, som sidder med en Indtægt af 1 000 Kr. om Aaret, og naar der er Lodser, som har en saa ringe Indtægt, finder jeg, der er langt mere Anledning til at beskæftige sig med deres Lønningsforhold end med de Lønninger, her er Tale om, som nu, selv efter at en Regulering har fundet Sted, vil komme op paa en 11 000—12 000 Kr. om Aaret. Sagen er, at en Lods skal, enten han har mange eller faa Lodsnings, holde Vagt fra en halv Time, før Solen staar op, til en halv Time efter, at Solen er gaaet ned, og han kan jo ikke gøre for, at der ikke kommer ret mange Skibe gennem hans Farvand, som han skal lodse. Han skal alligevel holde Vagt fra tidlig Morgen til sildig Aften. Han kan ikke faa fri en eneste Dag i Aaret uden at stille en Mand i sit Sted; han kender ikke noget til Ferier eller noget Afbræk i den daglige Vagt. Da Situationen siden 1916 har forandret sig i den Grad, at en Styrmand nu har 500 Kr. om Maaned foruden frit Ophold om Bord, er der ingen Rimelighed i, at vi skal have Lodser siddende i den daglige Vagt og til Tider med meget strengt Arbejde for en Lønning, der i visse Tilfælde ligger omkring 1 000 Kr. om Aaret. Derfor maa jeg holde paa, at hele dette Spørgsmaal bliver taget op til en almindelig Revision, og helst saaledes, at der bliver fastsat en fast Grundløn for Lodserne og saa en vis Procentdel af det Beløb, de sejler ind gennem deres Lodsnings, saaledes som Ordningen er i Sverige.

Der vilde derigennem opnaas betydelig mere Retfærdighed i hele dette Forhold, end der eksisterer i Øjeblikket. Det kan i Udvalget nærmere drøftes, hvorledes man skal faa de Penge ind, som vil blive nødvendige ved en saadan Forandring i Lodsernes Lønvilkaar, som jeg her har

peget paa. Det vil ikke være vanskeligt at finde de Veje, ad hvilke man skal gaa for at faa de fornødne Midler fremskaffet. Den Maade, hvorpaa Lønningsforholdene er ordnede i Øjeblikket, er af en saadan Art, at den i lige saa høj Grad maa tilfredsstillende Rederne, som den er utilfredsstillende for Lodserne. Det vil være rimeligt, at de, der har Gavn af Lodserierne, kommer til at betale noget mere for Lodsnings, noget i Lighed med, hvad der maa betales i andre Lande, og hvad de maa op paa paa de Pladser, hvor der haves kommunale Lodserier.

Jeg vil meget henstille til det kommende Udvalg saavel som til den højtærede Minister at se velvilligt paa min Henstilling om at tage Lodsernes Lønningsforhold op til Overvejelse i Betragtning af de fuldstændig forandrede Forhold, vi nu har, og Pengenes Værdi i Forhold til i 1916.

Forsvarsministeren (P. Munch): Selve det Forslag, der her foreligger til Forhandling, er jo et meget begrænset Forslag, og til dets Indhold synes der fra alle Sider at være fuld Tilslutning. Jeg vil derfor haabe, at man igennem den Udvalgsbehandling, som synes paatænkt, vil komme til det Resultat, at man hurtigt gennemfører dette Lovforslag, og jeg vil fraraade, at man sætter det i Forbindelse med Spørgsmaalet om en Revision af hele Lodslovgivningen. Det er en Sag for sig, om man vil tage dette Spørgsmaal op paa et helt nyt Grundlag. I 1916 kom man efter lange Forhandlinger med Lodserne og derefter ret omfattende Rigsdagsforhandlinger til et bestemt Resultat. Nu rejses Spørgsmaalet om at gaa ganske bort fra dette og gaa over til paa helt anden Vis at gøre Lodserne til Statsfunktionærer, lønede efter Regler, der falder mere i Traad med, hvad man overhovedet anvender overfor Statens Tjenestemænd. Det er et Spørgsmaal, som maa tages op for sig, og som sikkert vil føre til meget omfattende Forhandlinger. At tage Sagen op i Forbindelse med nærværende Spørgsmaal vil i høj Grad forsinke Løsningen af det her foreliggende Spørgsmaal, hvilket vil være meget uheldigt; thi hver Dag, der gaar, gør det mere og mere klart, hvor urimeligt de i Øjeblikket gældende Regler virker for de tre heromhandlede Lodserier. Siden Lovforslaget blev forelagt, er der kommet til at foreligge Oplysninger for Marts Maaned, og disse viser meget tydeligt i samme Retning som de foregaaende Maaneder. I